

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-640/16

**GEA GroupAG
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Stabilizatory termiczne –
Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE – Decyzja zmieniająca decyzję pierwotną – Skarga
o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Dopuszczalność – Grzywny – Pułap wynoszący 10% –
Grupa spółek – Równość traktowania

Streszczenie – wyrok Sądu (piąta izba) z dnia 18 października 2018 r.

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności – Osoby fizyczne lub prawne – Interes prawny – Decyzja Komisji zmieniająca decyzję nakładającą grzywnę za naruszenie reguł konkurencji – Przejęcie w decyzji przepisów pierwszej decyzji zmieniającej, której nieważność stwierdził sąd Unii – Skarga wniesiona przez przedsiębiorstwo, na które solidarnie z jego jego dawnymi spółkami zależnymi nałożono grzywnę – Dopuszczalność*

(art. 101 TFUE, art. 263 akapit czwarty TFUE)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności – Wyrok stwierdzający nieważność – Zakres – Powaga rzeczy osądzonej ze skutkiem ex tunc i erga omnes – Zakres*

(art. 266 TFUE)

3. *Konkurencja – Grzywny – Odpowiedzialność solidarna za zapłatę – Ustalenie udziału w kwocie grzywny, jaka ma być zapłacona przez dłużników solidarnych, w ramach ich stosunków wewnętrznych – Brak rozłożenia obniżenia grzywny współdłużnika między innych współdłużników – Naruszenie zasady równego traktowania*

(art. 101 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 20 ust. 21)

4. *Konkurencja – Grzywny – Uprawnienia dyskrecyjne Komisji – Zakres – Uprawnienie do ustalenia sposobów zapłaty grzywien – Nałożenie odsetek za zwłokę – Zakres*

(rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 23 ust. 2)

5. *Konkurencja – Grzywny – Decyzja nakładająca grzywny – Zastosowanie art. 299 TFUE*

(art. 101, 299 TFUE)

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez osobę fizyczną lub prawną jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy skarżący ma interes w stwierdzeniu nieważności zaskarżonego aktu, który to interes istnieje, o ile stwierdzenie nieważności tego aktu może, ze względu na swoje skutki, przynieść korzyść stronie, która wniosła tę skargę.*

Skarga na decyzję Komisji zmieniającą wcześniejszą decyzję nakładającą na skarżącego i jego dawne spółki zależne grzywnę za antykonkurencyjne zachowanie, jest dopuszczalna ponieważ zaskarżona decyzja została wydana w wyniku wyroku sądu Unii stwierdzającego nieważność decyzji, której część normatywna jest dokładnie identyczna z częścią normatywną zaskarżonej decyzji, która zmieniła brzmienie przepisów pierwotnej decyzji na identyczne jak te w zaskarżonej decyzji, dokonując podziału kwoty grzywien innego niż dokonany przez te przepisy w ich brzmieniu pierwotnym. Po pierwsze bowiem, chociaż dawne spółki zależne nie były stronami skargi wniesionej przez skarżącego na decyzję, której nieważność stwierdził sąd Unii, to wspomniane stwierdzenie nieważności wywarło wpływ na sytuację prawną każdej z nich, podobnie jak na sytuację prawną skarżącego. Po drugie, sytuacja prawna tych spółek zależnych w odniesieniu do uchylonych przepisów jest związana z sytuacją skarżącego, ponieważ przedmiotem tych przepisów jest ustalenie kwoty grzywien, jakie mają zostać na nie nałożone z tytułu naruszeń, za które są odpowiedzialne solidarnie, a także zewnętrznego stosunku solidarności pomiędzy tymi spółkami w odniesieniu do wspomnianych grzywien.

Ponadto, w zakresie w jakim w wyroku stwierdzającym nieważność, sąd Unii wypowiedział się jedynie w kwestii naruszenia prawa do obrony skarżącego a nie w kwestii zgodności z prawem co do istoty uchylonej decyzji, choć art. 1 tej decyzji oraz art. 1 zaskarżonej decyzji zawierają identyczne przepisy, skarga może doprowadzić do podziału kwoty grzywien przewidzianych przez te przepisy korzystniejszego dla skarżącego.

(zob. pkt 53, 68, 69, 71–75)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 70)

3. Zasada równego traktowania, która wymaga, aby sytuacje porównywalne nie były traktowane w sposób odmienny, a sytuacje odmienne nie były traktowane w sposób jednakowy, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione, stanowi ogólną zasadę prawa Unii, zapisaną w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Co się tyczy decyzji Komisji dokonującej podziału kwoty grzywien nałożonych, za antykonkurencyjne zachowanie, solidarnie na spółkę dominującą i dwie dawne spółki zależne, ACW i CPA, równe traktowanie musi być zweryfikowane z uwzględnieniem nie tylko grzywny nałożonej solidarnie na spółki ACW, CPA i na spółkę dominującą, ale także grzywny nałożonej solidarnie na spółkę ACW i na spółkę dominującą. W tym względzie, Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, bez żadnego obiektywnego uzasadnienia, gdy nie dokonała podziału obniżenia kwoty grzywny ACW w sposób proporcjonalny w obu wspomnianych stosunkach solidarności. Po pierwsze, spółka dominująca i spółka CPA znajdują się w istocie w sytuacji porównywalnej, ponieważ obie są spółkami zobowiązanymi solidarnie ze spółką ACW do zapłaty grzywny. Po drugie, Komisja z pewnością mogła inaczej określić część grzywny, za którą spółka ACW i spółka dominująca odpowiadają solidarnie, w celu ograniczenia części grzywny, do której zapłaty ta ostatnia mogła być zobowiązana sama.

(zob. pkt 97, 106–109, 111)

4. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 117)

5. Postanowienia art. 299 TFUE, zgodnie z którymi akty w szczególności Komisji nakładające zobowiązania pieniężne stanowią tytuł egzekucyjny, stosuje się do decyzji tej instytucji o nałożeniu grzywny

(zob. pkt 118)